

Abstrakt

Předložená diplomová práce se zabývá problematikou správního uvážení a neurčitých právních pojmů, coby právních institutů, bez kterých by veřejná správa v podmínkách ustavičně měnících se společenských vztahů jen ztěžka mohla naplnit své cíle a současně se nedopustit nedovolených intervencí do práv a svobod jednotlivců. V první a zároveň nejrozsáhlejší kapitole je nejprve vyložen pojem správního uvážení a vysvětlena potřeba jeho zařazení do právní úpravy. Tato kapitola poté pokračuje menším exkurzem do historie, jehož smyslem je připomenutí přelomových okamžiků souvisejících s vývojem správního uvážení, a to za účelem získání komplexní znalosti o tomto institutu. V následujícím textu je demonstrován rozsah možného uplatnění tohoto právního jevu a je věnována pozornost též jeho zakotvení v právním předpise, jakož i možnost seznání jeho existence pomocí pro něj charakteristické terminologie. Autor dále popisuje základní pojmový znak správního uvážení v podobě relativní volnosti při rozhodování, kdy správní orgán nefunguje na bázi pouhého naprogramovaného stroje, který bezduše lpí na literě zákona a samovolně podřazuje konkrétní skutkovou podstatu pod ustanovení obecného předpisu. Na závěr první části diplomové práce jsou vyjádřeny předpoklady pro řádné užití diskrečního oprávnění, pod které autor podřazuje zejména dostatečné zjištění skutkového stavu, respektování kritérií, kterými je ovládáno a náležité odůvodnění postupu správního orgánu. V druhé kapitole je rozebrán základní procesní princip volného hodnocení důkazů, který svou podstatou souvisí se zpracováváním tématem. Třetí kapitola se zabývá nároky, které jsou kladeny na formulační přesnost textu právní úpravy. Následně je poukázáno na význam a účel neurčitých právních pojmů, rozebrány jejich charakteristické vlastnosti, a nakonec byla též provedena analýza procesu jejich interpretace a aplikace. V rámci čtvrté kapitoly je pojednáváno o vzájemném poměru diskrece a neurčitých právních pojmů, kde dochází kromě vytyčení jejich rozdílů také k uvedení společných znaků. Nastíněn je zde i postup, jakým by se měl správní orgán v případě souběžného výskytu těchto institutů v témže ustanovení ubírat. Autor uzavírá diplomovou práci kapitolou, která hodnotí možnost a rozsah případného přezkumu správního uvážení a neurčitých právních pojmů, přičemž nemalý prostor je věnován také tzv. moderačnímu právu soudu.